

Hartvig Frisch: Der var et Punkt i det ærede Medlem Hr. Parkovs Tale, som blev paahørt med stor Opmærksomhed, det var det ærede Medlems Udtalelse — som han aabenbart selv lagde stærk Vægt paa — om, at det var en Abnormitet, naar der kunde siges fra en højtstaaende Embedsmand i Marineministeriet, Direktøren i Marineministeriet, at foreligge Forslag til en Militærordning; et Forslag afvigende fra Ministerens, og som kunde blive offentliggjort. Det ærede Medlem Hr. Parkov tilføjede, at hvis en saadan Offentliggørelse fandt Sted, maatte denne Abnormitet medføre, at enten Ministeren eller Direktøren maatte vige Pladsen — saadan forstod jeg det ærede Medlems Ord. Denne Udtalelse blev ledsaget af Hørraab fra det Parti, som det ærede Medlem tilhører, og jeg forstod, at der blev lagt en stærk Vægt paa dette Punkt. Imidlertid fulgte denne Udtalelse umiddelbart efter en Meddelelse om, at det ærede Medlems Parti fra høje Militærautoriteter udtrykkelig havde fremkaldt et Militærforslag, der gik imod, hvad den højtærede Forsvarsminister selv har foreslaaet. Man har altsaa fra Højres Side faaet de øverste Militærautoriteter til at fremsætte Forslag, der strider imod Forsvarsministerens eget Forslag, imod Regeringens.

Jeg ser nu ikke rettere end, at der er en aabenbar Modsigelse mellem disse to Paastande fra det ærede Medlem. Det kan kun forstaas paa den Maade, at hvis Forslag, der fremkommer fra de militære Autoriteter, gaar i Retning af Nedsættelse af Militærudgifterne, saa betragtes det som en Abnormitet, og under saadanne Omstændigheder maa en af Parterne vige, men gaar Forslaget fra de militære Autoriteter i Retning af en Forøgelse af Militærudgifterne — hvad der dog for Forsvarsministeren maa være lige saa vanskeligt at blive stillet overfor —, saa betragtes det af det ærede Medlem og hans Parti aabenbart som noget højst normalt, der ikke kan fremkalde nogen som helst Vanskelighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Det ærede Medlem har forbavset mig og vistnok mange i denne Sal med den Udtalelse, han nu fremkom med, at det ærede Medlem ikke kan se Forskellen... (*Jønson:* Det kan jeg heller ikke!). Naa, det kan det ærede Medlem heller ikke! Der er altsaa to ærede Medlemmer

indenfor det socialdemokratiske Parti, Hr. Hartvig Frisch og Hr. Jønson, der ikke kan se Forskellen paa, at der er fremkommet disse Forslag fra den kommanderende General og fra Viceadmiralen, og saa at der fra en Embedsmand i et Ministerium, en Mand, som sorterer direkte under Ministeren, kan fremkomme med Forslag, og at dette, for saa vidt Forslaget var bestemt for Offentligheden og maatte tænkes at gaa imod Ministerens eget Forslag, vilde være en Utilbørlighed. Naa, jeg har nu ikke just Indtrykket af, at man ikke er nogenlunde enig deri, men saa siger man: Ja, men hvordan kan man saa faa Forslag fra den kommanderende General og fra Viceadmiralen? Jo, det kan man — til Oplysning for de to ærede Medlemmer — meget vel, for det er gaaet den fuldkommen loyale og lovlige Vej gennem Udvalget; det er Oplysninger, som Udvalget har begæret indhentet *gennem den paagældende Minister*. Det er virkelig noget helt andet end det Forslag, der foreligger fra Direktøren i Marineministeriet, men der er altsaa to ærede Medlemmer, der ikke kan se denne Forskel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har Ordet for en kort Bemærkning.

Hartvig Frisch: Det, jeg ønsker at understrege, er, at det maa staa andre lige saa frit som Partiet Højre at fremkalde Forslag i Lighed med det, som siges at foreligge fra Direktøren i Marineministeriet, og som allerede har været stærkt diskuteret og debatteret i Offentligheden. Den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Parkov fremkom med, kunde efter min Opfattelse kun tydes, som om der skulde lægges en Mundkurv paa Direktøren for Marineministeriet, medens man samtidig aabenbart vil have Generalerne til at baade gø og gabe saa højt som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Parkov har Ordet for en kort Bemærkning.

Parkov: Hvorfor skulde vi have denne smagfulde Afslutning om at gø og gabe! Den var dog maaske ikke nødvendig for at betegne det ærede Medlems Stilling til den militære Sagkundskab.

Sagen er for øvrigt klar, og jeg har allerede gjort opmærksom derpaa. Hvis vi tænker os, at der blev nedsat et Udvalg — og det gør der vel nok —, og at dette Udvalg begærer Oplysninger, saa vil